

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. A. Markovej a členiek JUDr. Dariny Ličkovej a JUDr. Júlie Horskej v právnej veci žalobcu: **P. D. T. – S.**, S., IČO: X., proti žalovaným: v **1. rade D. H. – S. P.**, miesto podnikania J.S., X., T., **2. rade T.**, V., H.X., S.T., IČO: X., zast. J. K., súdnou tajomníčkou Krajského súdu v Bratislave, Záhradnícka 10, 813 66 Bratislava, o zaplatenie 31 302,- Sk istiny a prísl., na odvolanie žalovaného v 1. rade proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 29. marca 2007, č.k. Z 2 28 Cb 1738/92-113, a to do časti ktorou bol zaviazaný zaplatiť žalobcovi 31 302,- Sk a trovy konania vo výške 252,- Sk, takto

r o z h o d o l:

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave z 29. marca 2007, č. k. Z 2 28 Cb 1738/92-113 sa v napadnutej časti **m e n í** tak, že žaloba sa **z a m i e t a**.

Žalovanému 1/ sa náhrada trov konania **nepriznáva**.

O d ô v o d n e n i e:

Krajský súd v Bratislave rozsudkom z 29. marca 2007, č.k.: Z 2 28 Cb 1738/92-113 zaviazal žalovaného v 1. rade zaplatiť žalobcovi 31 302,- Sk, vo zvyšku žalobu a aj žalobu voči žalovanému v 2. rade zamietol. Žalovanému v 1. rade uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi 252,- Sk trovy konania. Žalovanému v 2. rade náhradu trov konania nepriznal.

Z odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa vyplýva, že žalobca žalobou podanou na súde 11. decembra 1992 si uplatnil ako právny nástupca J. T. v S. voči žalovaným – v 1. rade S. P. a žalovanému v 2. rade právo na zaplatenie 31 302,- Sk titulom nezaplatených faktúr špecifikovaných v žalobe vystavených na žalovaného v 1. rade za vykonané prepravy v roku 1991. Dodatočne žalobcovi žalovaný v 2. rade oznámil, že záväzok prešiel na žalovaného v 2. rade, pretože T. S. zanikla rozdelením na 2 subjekty, a to žalovaného v 1. rade a 2. rade. Ďalej žalovaný v 2. rade uviedol, že dňa 4. marca 1992 a 7. marca 1992 došlo i k uznaniu záväzkov. Toto uznanie sa týka faktúr č. 2158/91, 2118/91, 2100/91 a 2080/91.

Prvostupňový súd neakceptoval tvrdenie žalobcu o zániku – rozdelení žalovaného v 1. rade a prevzatí záväzkov žalovaným v 2. rade. Hospodársky zákonník, podľa ktorého posúdil prvostupňový súd predmetnú žalobu vzhľadom na jeho platnosť do 31. decembra 1991, upravoval v ust. § 128 ods. 2 prevzatie záväzkov tak, že povinnosť zo záväzku môže dohodou prevziať iná organizácia len so súhlasom oprávnenej organizácie.

Žalobca ani nedeklaroval svoj súhlas s prevzatím záväzku žalovaným v 2. rade. Žalovaný v 1. rade je zapísaný v obchodnom registri, naďalej existuje ako podnikateľský subjekt.

Prvostupňový súd žalobu voči žalovanému v 2. rade napriek jeho uznávacím prejavom zamietol z dôvodu nedostatku jeho pasívnej legitímácie. Súd prvého stupňa zaviazal žalovaného v 1. rade na zaplatenie ceny vykonanej dopravy. Úroky z omeškania uplatnené žalobou mu nepriznal, keďže Hospodársky zákonník pojem príslušenstvo pohľadávky nepoznal. O trovách konania súd prvého stupňa rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP a priznal ich náhradu žalobcovi.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný v 1. rade a uviedol, že o tejto pohľadávke a jej uznaní nikdy nebol informovaný, namietať premlčanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) prejednal odvolanie žalovaného v 1. rade s nariadením pojednávania podľa ust. § 214 ods. 1 OSP a dospel k názoru, že v predmetnej veci nie sú splnené podmienky na potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa v napadnutej časti.

Žalobca v žalobe z 11. decembra 1992 označil žalovaných takto: v 1. rade: J., D. H., S., S. P. a 2. rade T., v.o.s., stavebná firma S.. Žalobca svoj nárok preukázal záznamami o prevádzke vozidla nákladnej dopravy z 13. septembra 1991, 5. septembra 1991, 23. septembra 1991, 29. novembra 1991 a 11. novembra 1991. Faktúry žalobcu boli vystavené na T.

S.

Z výpisu obchodného registra Okresného súdu Bratislava-vidiek odd. S. vložka č. X. (č.l. 47) vyplýva, že V. T. H a F vznikla 23. apríla 1991 a mala 2 spoločníkov: D. H., bytom S., H. č. X./21 a A. F., bytom S., H. č. X/76. Takto bola spoločnosť T., V., ktorá bola založená 3. apríla 1991, registrovaná v obchodnom registri aj 4. augusta 1995 aj 6. septembra 2000 (č.l. 54). Teda v čase vykonania dopravy žalobcom pre T., S., táto spoločnosť bola zapísaná v obchodnom registri a existovala aj v čase podania žaloby žalobcom.

Z oznámenia v.o.s. T., S. (č.l. 41) vyplýva, že k 1. augustu 1992 sa firma T. S. zrušila rozdelením na dva samostatné právne subjekty. O tejto skutočnosti však neexistuje záznam v obchodnom registri.

Keďže V. T., S. vznikla 23. apríla 1991, riadila sa pri jej založení Hospodárskym zákonníkom.

Pri založení verejnej obchodnej spoločnosti Hospodársky zákonník vyžadoval (§ 106g ods. 1), aby aspoň dve fyzické osoby uzatvorili spoločenskú zmluvu o prevádzkovaní podnikateľskej činnosti pod spoločným obchodným menom bez toho, aby svoju účasť obmedzovali výškou svojich majetkových vkladov.

Žalovaný v 1. rade na odvolacom pojednávaní uviedol, že nie je spoločníkom žalovaného v 2. rade. Hospodársky zákonník výpoveď spoločníka viaže so zánikom verejnej obchodnej spoločnosti (§ 106l písm. b/ HZ). Ak by ostatní spoločníci chceli ďalej podnikáť, museli by sa znovu zapísať do podnikového registra.

Odvolací súd je preto názoru, že V. výpoveďou spoločníka – žalovaného v 1. rade zanikla, a preto staré dlhy pôvodnej verejnej obchodnej spoločnosti nemožno vymáhať od novej verejnej obchodnej spoločnosti, veritelia si tieto môžu vymáhať od starých spoločníkov.

Žalobca v žalobe ako žalovaného v 1. rade označil J., D. H., S., H. č. X./21 – S. P..

Spoločníkom vo verejnej obchodnej spoločnosti T. H. bol D. H., H. X./21, S. a A. F., H.. Títo ako spoločníci v.o.s. ručili za všetky záväzky verejnej obchodnej spoločnosti spoločne a nerozdielne celým svojim majetkom (§ 106k HZ). Žalovaný v 1. rade – tak ako ho označil žalobca nebol spoločníkom verejnej obchodnej spoločnosti T. H a F, S..

Odvolací súd vychádzajúc z výpisu z obchodného registra konštatoval, že V. T., S. v čase podania žaloby bola zapísaná v obchodnom registri, a pretože žalobca nepodal odvolanie proti rozsudku súdu prvého stupňa, a to do časti, ktorou bola žaloba voči

žalovanému v 2. rade zamietnutá, táto časť rozsudku súdu prvého stupňa sa stala právoplatnou.

Preto odvolací súd skúmal rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti a dospel k záveru na základe vyššie uvedeného, že žalovaný v 1. rade v predmetnej veci nie je pasívne legitimovaný, a preto v súlade s ust. § 220 OSP rozsudok prvostupňového súdu v napadnutej časti zmenil a žalobu smerujúcu voči žalovanému v 1. rade zamietol.

O trovách prvostupňového i odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 2 OSP a ich náhradu žalovanému nepriznal, keďže tento si ich náhradu neuplatnil.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 3. apríla 2008

JUDr. Anna Marková, v.r.
predsedníčka senátu